

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Finansministeren

Den 23. januar 2014

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 110 (alm. del) af 17.
december 2013

Spørgsmål 110

Vil ministeren redegøre for lønniveauet hos ministrenes særlige rådgivere, herunder eventuelle særlige bonusordninger, tillæg, engangsvederlag eller andre former for ekstra betaling, samt pensionsordninger? Ministeren bedes i den forbindelse redegøre for, på hvilket grundlag en eventuel bonus eller lignende udmåles og udbetales, samt hvad der eventuelt udløser en sådan.

Svar

1. Lønnen til ministrenes særlige rådgivere er fastsat i overenskomst og på baggrund af konkrete lønftaler om tillæg, som indgås af de enkelte ministerier.

De enkelte rådgivere er således aflønnet med forskellige grundlønninger (basislønninger) afhængigt af, om de indplaceres som fuldmægtig, specialkonsulent eller chefkonsulent efter overenskomsten for akademikere i staten eller ansættes efter overenskomsten for journalister i statens tjeneste.

Der kan efter overenskomsterne aftales kvalifikationstillæg og funktionstillæg. Sådanne tillæg kan være varige eller midlertidige. Tillæg kan endvidere ydes i form af engangsvederlag, fx som honorering af en særlig indsats. Overenskomsterne giver også mulighed for at yde engangsvederlag som resultatløn for en given måleperiode, i det omfang nogle på forhånd definerede mål er opnået.

Standardkontrakten for særlige rådgivere, som ministerierne anvender i forbindelse med de konkrete ansættelser, angiver muligheden for at yde kvalifikationstillæg og muligheden for at yde funktionstillæg, der dækker eventuelt merarbejde i forbindelse med varetagelse af stillingen. Standardkontrakterne henviser i øvrigt til bestemmelserne i de nævnte overenskomster.

Den konkrete anvendelse af løntillæg, herunder engangsvederlag, i forhold til de enkelte særlige rådgivere beror på det enkelte ministeriums vurdering af rådgiverens kvalifikationer, indsats og resultater. Der tages stilling til lønnen i forbindelse med indgåelsen af ansættelseskontrakterne. Der kan endvidere forhandles om

lønnen under ansættelsesforløbet, hvilket normalt sker i forbindelse med årlige lønforhandlinger i ministerierne.

2. I forbindelse med regeringsdannelsen blev der indført et loft for aflønningen af de særlige rådgivere. Regeringen fastsatte således den 6. oktober 2011 et regelsæt for ansættelse og aflønning af særlige rådgivere, som dels sætter rammer for antallet af særlige rådgivere i hvert ministerium, dels fastlægger den maksimale løn, som en rådgiver kan modtage.

Regelsættet fastslår, at rådgivernes løn afhænger af uddannelsesniveau, kvalifikationer og erfaringer. Som hovedregel kan rådgiverne modtage op til maksimalt 75 pct. af ministerens lønniveau. Rådgivere for ministre, der er med i regeringens koordinationsudvalg eller økonomiudvalg med ekstra koordinerende opgaver, kan dog modtage op til maksimalt 85 pct. af ministerens løn. Maksimumsrammerne omfatter årslønnen ekskl. pensionsbidrag og eventuelle engangsvederlag.

Regelsættet af 6. oktober 2011 kan findes på Finansministeriets hjemmeside.

Det fremgår af betænkning nr. 1537 af maj 2013 fra Udvalget om særlige rådgivere, at der efter udvalgets opfattelse kan være anledning til at understrege betydningen af, at der ved hver enkelt ansættelse skal foretages en konkret vurdering af rådgiverens uddannelse, erfaring og øvrige kvalifikationer sammenholdt med kravene i stillingen og vilkårene i øvrigt. Der skal således foretages en konkret vurdering af rådgiverens kvalifikationer inden for de fastsatte rammer.

Udvalget peger i den forbindelse på, at det kan være nødvendigt med en høj løn til erfarne rådgivere, men en række af de rådgivere, der har en mere begrænset erfaring, vil måske kunne ansættes til lavere lønniveauer, såfremt der anlægges en mere differentieret praksis.

Regeringen har taget udvalgets anbefalinger til efterretning. Ved Finansministeriets brev af 30. oktober 2013 til samtlige departementschefer er det således blandt andet understreget, at der ved hver enkelt nyansættelse af særlige rådgivere skal foretages en konkret vurdering af rådgiverens uddannelse, erfaring og øvrige kvalifikationer sammenholdt med kravene i stillingen og vilkårene i øvrigt. Der bør således anvendes en mere differentieret praksis ved lønfastsættelsen.

Brevet af 30. oktober 2013 kan findes på Finansministeriets hjemmeside.

3. I betænkning nr. 1537 lægges der også op til en større åbenhed om de særlige rådgiveres lønforhold, fx ved offentliggørelse af de særlige rådgiveres lønninger.

I overensstemmelse hermed er der etableret en samlet oversigt over de særlige rådgivere, som kan findes på Moderniseringsstyrelsens hjemmeside. Oversigten indeholder såvel oplysninger om rådgivernes lønforhold som de oplysninger, der tidligere har været tilgængelige på Statsministeriets hjemmeside om de særlige rådgiveres navn og titel, arbejdsfunktioner og relevant uddannelses- og beskæftigelses-

sesmæssig baggrund. Oversigten opdateres løbende på baggrund af indberetninger fra ministerierne til Moderniseringsstyrelsen.

Oversigten viser den enkelte særlige rådgivers samlede faste årsløn (løn inkl. tillæg) ekskl. eget og arbejdsgivers pensionsbidrag og ekskl. eventuelt engangsvederlag. I de tilfælde, hvor der er ydet engangsvederlag, anføres engangsvederlaget separat. Et eksemplar af den senest opdaterede oversigt på Moderniseringsstyrelsens hjemmeside vedlægges.

For ansatte, der er omfattet af overenskomsten for akademikere i staten, indbetales der et samlet pensionsbidrag (eget og arbejdsgivers bidrag) på normalt 17,1 pct. af den faste løn til en overenskomstmæssig pensionsordning. For ansatte, der er omfattet af overenskomsten for journalister i statens tjeneste, udgør det samlede pensionsbidrag 18 pct. af den faste løn.

Med venlig hilsen

Bjarne Corydon